Środowisko programistyczne laboratorium Architektury komputerów

sprawozdanie z laboratorium przedmiotu "Organizacja i Architektura Komputerów"

Rok akad. 2018/2019, kierunek: INF

PROWADZĄCY: dr inż. Piotr Patronik

Spis treści

1	Cel ćwiczenia	2
2	Przebieg ćwiczenia 2.1 Konstrukcja pliku źródłowego hello.s	3 4
3	Podsumowanie i wnioski	6
Bibliografia		
4	Listing Kodu 4.1 Plik hello.s	6
	4.1 Plik hello.s	
	4.3 Plik tree.s	7
	4.4 Niektóre nieopisane wyżej działania	10

1 Cel ćwiczenia

Celem ćwiczenia było zapoznanie sie z podstawami programowania w języku asemblera AT&T na platformie Linux/x86. Skompilowanie, linkowanie, i debugowanie programu napisanego w trakcie laboratorium. Wykonując ćwiczenia zapoznano się z następującymi zagadnieniami:

- assemblowanie programu używając asemblera GNU as, poprzez użycie komendy as.
- linkowanie programu używając linkera GNU linker, poprzez użycie komendy ld.
- debugowanie programu analiza, podglądanie wartości zapisanych w używanych rejestrach i adresach pamięci, za pomocą debugera **GNU Debugger** polecenie **gdb**.
- kompilacja programu za pomocą kompilatora GNU Compiler Collection polecenie gcc
- napisanie pliku automatyzującego proces kompilacji programu **Makefile**, uruchamianie go za pomocą polecenia **make**.

2 Przebieg ćwiczenia

2.1 Konstrukcja pliku źródłowego hello.s

Zgodnie z wcześniej napisanymi na tablicy zadaniami/ćwiczeniami, został utworzony pierwszy plik źródłowy hello.s, który edytowany był edytorem vim. Następnie przystąpiono do pisania programu wyświetlającego napis "Hello World". Program został podzielony na sekcje, poprzez napisanie dyrektyw: '.section .data', '.section .text'. W miejscu pod '.section .data' zostały zadeklarowane zmienne:

- msg: .string "Hello World" napis, który będzie wyświetlany,
- msg_len = . msg długość wyświetlanego napisu.

Miejsce między '.section .text' a dyrektywą '.globl _start' zostało puste. Następnie pod spodem etykiety '_start:' zostało napisane "ciało" programu. Aby wyświetlić na ekranie napis "Hello World", należy wykonać odpowiednie wywołanie systemowe. W celu wyświetlenia napisu skorzystano z wywołania systemowego write, aby wywołać polecenie systemowe drukowania na ekran należy:

- wprowadzić wartość 4 do rejestru **%eax** 4 oznacza wywołanie systemowego polecenia **write**,
- wprowadzić wartość 1 do rejestru %ebx 1 oznacza standard output.

Do wprowadzenia wartości do rejestrów użyto trybu adresowania nazywanego **immediate mode**, tryb ten załadowuje bezpośrednio podane wartości do rejestrów, bądź adresów pamięci. Należy pamiętać o znaku \$ w tym trybie adresowania, gdyby go nie było załadowalibyśmy do rejestru to, co się znajduje w pamięci pod adresem np. 4. przykład: movl \$4, %eax - załadownie wartości 4 do rejestru %eax.

- wprowadzić do rejestru %ecx poczętek buffora, który przechowuje dane do wyświetlenia, zostało to wykonane poleceniem: movl \$msg, %ecx,
- wprowadzić do rejestru %edx wielkość wyświetlanego bufforu, zostało to wykonane poleceniem: movl \$msg_len, %edx.

Po załadowaniu odpowiednich danych do, wymagających tego, rejestrów wykonano wywołanie polecenia systemowego: int \$0x80. Następnie aby zakończyć program wykonano wywołanie systemowe - exit. Aby tego dokonać, do rejestru %eax, wpisano wartość 1, zostało to wykonane poleceniem: movl \$1, %eax.

Wywołując polecenie **exit**, wpisano również do rejestru **%ebx** wartość liczby zwracanej do systemu - 0, dokonano tego poleceniem: **mov1 \$0,%ebx**. Po tych zabiegach wykonano wywołanie polecenia systemowego: **int \$0x80**.

Program zassemblowano poleceniem as oraz zlinkowano poleceniem 1d. Wykonania tych operacji i wykonanie programu widać na zrzucie ekranu:

```
michal@michal-VirtualBox: ~/Desktop/241130/hello
michal@michal-VirtualBox: ~/Desktop/241130/hello$ as hello.s -o hello.o
michal@michal-VirtualBox: ~/Desktop/241130/hello$ ld hello.o -o hello
michal@michal-VirtualBox: ~/Desktop/241130/hello$ ./hello
Hello World
michal@michal-VirtualBox: ~/Desktop/241130/hello$
```

2.2 Konstrukcja pliku Makefile

Aby zautomatyzować assemblowanie i linkowanie (w razie zmian w programie, oraz w celu przećwiczenia tworzenia pliku Makefile) pliku źródłowego hello.s został utworzony plik Makefile pozwalający na korzystanie z programu sterującego procesem kompilacji make. Folder przechowujący pliki programu zawiera następujące pliki:

- hello.s plik z kodem źródłowym programu,
- hello.o object file, plik obiektowy zawierający skompilowany kod programu,
- hello plik wykonywalny programu.

Plik hello.o jest tworzony przez narzędzie as, w trakcie assemblowania pliku źródłowego hello.s, więc można powiedzieć, że zawartość tego pliku jest zależna od procesu assemblowania pliku hello.s. Podobnie w przypadku pliku hello, który zależy od procesu linkowania pliku hello.o. Narzędzie make pozwala stworzyć plik, który opisuje te zależności i pozwala na wykonywanie operacji gdy, pliki są nieaktualne. Plik Makefile edytowany był edytorem vim,

W pliku Makefile, zostały opisane zależności pomiędzy plikami. Pierwsza linijka tekstu na zrzucie ekranu mówi o tym, że plik hello, jest zależny od pliku hello.o, bliźniaczo trzecia linijka tekstu opisuje zależność pliku hello.s od pliku hello.o. Druga i trzecia linijka tekstu, są poleceniami, które należy wykonać w przypadku gdy data edycji pliku zależnego jest starsza od daty edycji pliku, od którego ten plik zależy. Komenda as, została wsbogacona o opcję -g, która generuje informacje dla debuggera. Należało pamiętać również, że polecenia, które mają się wykonać w przypadku, gdy któryś z plików jest nieaktualny, muszą być poprzedzone tabulatorem. Plik Makefile, został zapisany, a plik hello.s zmodyfikowany. Następnie przetestowano działanie komendy make.

```
michal@michal-VirtualBox: ~/Desktop/241130/hello
michal@michal-VirtualBox: ~/Desktop/241130/hello$ make
as -g hello.s -o hello.o
ld hello.o -o hello
michal@michal-VirtualBox: ~/Desktop/241130/hello$
```

Program został automatycznie zassemblowany i zlinkowany.

2.3 Kompilacja programu kompilatorem gcc

Kompilator gcc, różni się od narzędzi as, ld tym, że posiada on w sobie narzędzie assemblujące program i linkujące jednocześnie. Jest to wygodne narzędzie, jego działanie przetestowano w trakcie trwania laboratorium. Aby użyć narzędzia gcc zmieniono nazwę etykiety _start na main. Kompilator gcc wymaga zastąpienia etykiety _start na etykietę main. Po dokonanej zmianie etykiety, przystąpiono do kompilacji programu, dokonano tego komendą: gcc hello.s. Program został skompilowany bez żadnych błędów. Następnie wykonano polecenie ./hello w celu sprawdzenie poprawności działania programu. Program zadziałał zgodnie z oczekiwaniami.

2.4 Debugowanie - gdb

Aby przećwiczyć działanie debuggera gdb, program hello został uruchomiony za pomocą tego narzędzia. W terminalu wykonano polecenie: gdb hello, które uruchomiło debuger. Następnie wedle ustaleń zaczęto testować odpowiednie komendy:

- aby zobaczyć listing kodu programu, wykonano polecenie list,
- ustawiono dwa breakpointy (miejsca zatrzymanie się debuggera) poleceniem **break** 19 oraz **break** 24 19, 24 to linie programu w, których debuger ma się zatrzymać,
- program pod kontrolą debugera, uruchomiono poleceniem run.

Breakpoint'y ustawione zostały tuż, przed wywołaniami systemowymi, pierwszy przed drukującym napis Hello World, a drugi przed wywołaniem kończącym program.

Aby upewnić się, że w rejestrach znajdują się pożądane wartości wykonano
polecienie info registers, które powoduje wyświetlenie listy rejestrów wraz z
ich zawartością.

Interesują nas tylko rejestry %eax, %ebx, %ecx, %edx, dlatego nie zamieszczam zrzutu ekranu wszystkich rejestrów.

```
(gdb) info registers
eax 0x4 4
ecx 0x8049096 134516886
edx 0xd 13
ebx 0x1 1
```

Zauważono, że polecenia wpisania wartości 4 do rejestru %eax, wartości 1 do rejestru %ebx i długości napisu Hello World wraz ze znakiem nowej lini - \n) zostały umieszczone poprawnie w rejestrach. Do rejestru %ecx został wpisany adres pierwszego znaku zmiennej, przechowywującej napis.

- Numer adresu zmiennej sprawdzono komendą: **print &msg**, zgadzał się z tym który został wpisany do rejestru.
- Aby upewnić się, że rzeczywiście pod tym adresem znajduje się litera 'H', zastosowano polecenie: x/c 0x8049096, które z opcją "\c" powoduje wyświetlenie zawartości rejestru jako znak char (poleceniem print *(ADRESS), również możemy sprawdzić jaka wartość znajduje się w danej komórce pamięci, jednak bez formatowania w postaci char).

```
(gdb) x/c 0x8049096
0x8049096: 72 'H'
(gdb)
```

Zauważono, że w istocie adres ten przechowuje liczbę, która w kodzie ASCII oznacza litere 'H'.

• Następnym poleceniem jakie przetestowano, było polecenie: disass, które rozkłada aktualnie wykonywaną funkcję i pokazuje wykonywane po kolei operacje.

```
(gdb) disass
Dump of assembler code for function _start:
                                $0x4,%eax
  0x08048074 <+0>:
                        mov
  0x08048079 <+5>:
                         mov
                                S0x1.%ebx
  0x0804807e <+10>:
                                $0x8049096,%ecx
                         mov
  0x08048083 <+15>:
                         mov
                                S0xd.%edx
  0x08048088 <+20>:
                                $0x80
                         int
  0x0804808a <+22>:
                         mov
                                $0x1, %eax
                                $0x0,%ebx
  0x0804808f <+27>:
                         MOV
  0x08048094 <+32>:
                                $0x80
                         int
ind of assembler dump.
```

Zauważono, że operacje zostały wykonane zgodnie z ich kolejnością w pliku źródłowym oraz, że ustawiony breakpoint spowodował zatrzymanie wykonywania się instrukcji w miejscu w którym tego oczekiwano.

• Następnie wykonano polecenie **step**, na ekranie zgodnie z oczekiwaniami pojawił się napis Hello World, oraz gdb poinformował o instrukcji, która zostanie wykonana następnie.

• Aby przejść do drugiego ustawionego breakpointa, wykorzystano komendę: continue 2, która powoduje przejście programu, do drugiego ustawionego breakpoint'a (można również skorzystać z komendy cont, która powoduje przejście do następnego breakpointa z kolei). Po powtórnym użyciu polecenia disass, gdb wskazuje zgodnie z oczekiwaniami, że następną wykonywaną operacją będzie wykonanie polecenia systemowego kończącego program.

3 Podsumowanie i wnioski

Wykonując ćwiczenia zadane na laboratoriach udało się napisać program wyświetlający napis Hello World na ekranie, następnie zrozumiano jego działanie. Przećwiczono działania wykonywane przy pomocy rejestrów - wpisywanie do nich wartości, wykonywanie poleceń systemowych. Za pomocą narzędzia gdb upewniono się, że napisane operacje w pliku źródłowym są wykonywane z zaplanowanym skótkiem - wpisywanie różnych wartości do rejestrów, sprawdzanie czy pod danym adresem pamięci rzeczywiście znajduje się pożądana wartość. Opanowano proces assemblowania i linkowania, przećwiczono tworzenie plików pomagających zautomatyzować ten proces - Makefile.

Literatura

- [1] Jonathan Bartlett, Programming from the Ground Up str. 1–52, 2004.
- [2] Vim narzędzie do przegladania dokumentacji, pomocy, vimtutor
- [3] gdb wbudowana w narzędzie opcja pomocy, help

4 Listing Kodu

4.1 Plik hello.s

EXIT = 1WRITE = 4STDOUT = 1SYSCALL32 = 0x80.section .data msg: .string "Hello World" $msg_len = . - msg$ .section .text .globl _start _start: movl \$WRITE, %eax movl \$STDOUT, %ebx movl \$msg, %ecx movl \$msg_len, %edx int \$SYSCALL32 movl \$EXIT, %eax

movl \$0, %ebx int \$SYSCALL32

4.2 Plik stars.s

SYSCALL32 = 0x80EXIT = 1STDIN = 0READ = 3STDOUT = 1WRITE = 4.section .data newline: .ascii "\n" star: .ascii "*" number: .long 0 .section .text .globl _start _start: movl \$READ, %eax movl \$STDIN, %ebx movl \$number, %ecx movl \$1, %edx int \$SYSCALL32 subl \$48, number movl number, %edi loop_start: cmpl \$0, %edi je loop_end movl \$WRITE, %eax movl \$STDOUT, %ebx movl \$star, %ecx movl \$1, %edx int \$SYSCALL32 subl \$1, %edi jmp loop_start loop_end: movl \$WRITE, %eax movl \$STDOUT, %ebx movl \$newline, %ecx movl \$1, %edx int \$SYSCALL32 movl \$EXIT, %eax movl \$0, %ebx int \$SYSCALL32

4.3 Plik tree.s

EXIT = 1

READ = 3

STDIN = 0

WRITE = 4

STDOUT = 1

SYSCALL32 = 0x80

.section .data

star: .ascii "*"

space: .ascii

newline: .ascii "\n"

number: .long

.section .text

.globl _start

_start:

movl \$READ, %eax

movl \$STDIN, %ebx

movl \$number, %ecx

movl \$1, %edx

int \$SYSCALL32

movl number, %ebx

subl48,~%ebx

movl %ebx, %edi

pushl %edi #wysokosc choinki

pushl %ebp #zawartosc starego ebp

movl %esp, %ebp

pushl %edi #wysokosc choinki jeszcze raz

movl \$1, %eax #licznik

pushl %eax #licznik

movl %edi, %eax

subl \$1, %eax

pushl %eax #wysokosc do spacji na koniec

first_loop_start:

movl 4(%ebp), %edi #wysokosc choinki jako indeks

cmpl \$0, %edi

je first_loop_end

movl - 4(%ebp), %edi

subl \$1, %edi

movl %edi, -4(%ebp)

second_loop_start:

cmpl \$0, %edi

je second_loop_end

movl \$WRITE, %eax

movl \$STDOUT, %ebx

movl \$space, %ecx

movl \$1, %edx

int \$SYSCALL32

subl \$1, %edi

cmpl \$0, %edi

je second_loop_end

jmp second_loop_start second_loop_end: movl -8(%ebp), %edi third_loop_start: movl \$WRITE, %eax movl \$STDOUT, %ebx movl \$star, %ecx movl \$1, %edx int \$SYSCALL32 subl \$1, %edi cmpl \$0, %edi je third_loop_end jmp third_loop_start third_loop_end: movl - 8(%ebp), %ediaddl \$2, %edi movl %edi, -8(%ebp)movl 4(%ebp), %edi subl1, %edi movl %edi, 4(%ebp) movl \$WRITE, %eax movl \$STDOUT, %ebx movl \$newline, %ecx movl \$1, %edx int \$SYSCALL32 jmp first_loop_start first_loop_end: movl -12(%ebp), %edispace_loop_start: cmpl \$0, %edi je space_loop_end movl \$WRITE, %eax movl \$STDOUT, %ebx movl \$space, %ecx movl \$1, %edx int \$SYSCALL32 subl \$1, %edi jmp space_loop_start space_loop_end: movl \$WRITE, %eax movl \$STDOUT, %ebx movl \$star, %ecx movl \$1, %edx int \$SYSCALL32 movl \$WRITE, %eax movl \$STDOUT, %ebx movl \$newline, %ecx

movl \$1, %edx

int \$SYSCALL32 movl \$1, %eax movl \$0, %ebx int \$SYSCALL32

4.4 Niektóre nieopisane wyżej działania

Listingi kodów zostały zamieszczone informacyjnie, w celu pokazania, że wszystkie programy zostały napisane. Programy zostały przetestowane i działają poprawnie, zgodnie z początkowymi założeniami.

W programach stars.s oraz tree.s, użyto nieopisanego wcześniej wywołania systemowego - Read, które to wywołanie powoduje zczytanie zadanej wielkości bufora do wyznaczonego adresu. Ponadto w programie tree.s użyto operacji działającej na stosie (pushl - 'wrzucenie', na stos adresu pamięci), oraz użyto trybu adresowania zwanego - "base pointer addressing mode". Program tree.s dodatkowo był asemblowany i linkowany z wykożystaniem następujących opcji:

- as --32 -g tree.s -o tree.o opcja -32 generuje kod 32 bitowy
- 1d -melf_i386 tree.o -o tree opcja -melf_i386 generuje kod 32 bitowy na maszyne 64 bitowa w emulacji i386